

2. ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਗ ਤੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ।
3. ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਸਾਰੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਬਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ?

ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 25, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 25 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।

ਐਸ ਸੀ ਕੇ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1981)1

ਐਸਐਸ ਸਿੱਧੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਭਗਤ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ। 1980 ਦਾ 1598 ਨੰ.

1 ਅਗਸਤ 1980

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 21, 23-ਏ, 51 ਅਤੇ 66— ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ (1974 ਦਾ II)- ਧਾਰਾ 397, 399 ਅਤੇ 401— ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ 23 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ— ਉਪ-ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ— ਉਪ-ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 399 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ— ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ— ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ

ਭਗਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ((ਐਸ.ਐਸ. ਸਿੱਧੂ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕਿਤੇ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹਨ। ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੱਕ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਆਖਰਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ

ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਮੇਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੩)।

ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲਮ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਰੂਪਨਗਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

ਆਰ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਦੌਲਤ ਰਾਮ। ਮੈਂਬਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਕਾਲੀਤਰਨ, (ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਡੀ.ਐਸ ਬਰਾੜ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ, ਜੇ.

(1) ਪਿੰਡ ਕਾਲੀਤਰਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ 4 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ 23 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਰਾਮ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਕਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 18 ਮਈ, 1979 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਭਗਤ ਰਾਮ ਨੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੋਪੜ),—ਸ੍ਰੀ ਜਗਰੂਪ ਸਿੰਘ ਮਹਿਲ। ਸੀਤਲ ਸਿੰਘ ਸਰਪੰਚ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 23-ਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 21, 22 ਅਤੇ 23 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਪਹਿਲਾਂ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ

ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ-1) ਰਾਹੀਂ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ . ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਪੰਚ ਰਾਹੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਤੀ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਭਗਤ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਉਪ ਮੰਡਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਨੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਇਸ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 23-ਏ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਜਾਂ 22 ਜਾਂ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ) ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 1980 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ (ਨਕਲ ਪੀ-2) ਦੁਆਰਾ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਗਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ.ਐਸ. ਸਿੱਧੂ, ਜੇ.)

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਗਲਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 482, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਵਿਧੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 482, ਕੋਡ ਆਫ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ.

(3) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ. ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ (ਸਾਈਮ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ - ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 399 ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। / ਧਾਰਾ 401, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"66. ਜਨਰਲ — (1) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (V ਦਾ V) ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1908) ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 (1872 ਦਾ ਐਕਟ I) ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪਰ ਪੰਚਾਇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼, ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ; ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਆਖਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 482, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਮੇਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ 22 ਫਰਵਰੀ, 1980 ਦਾ ਅਣਗੌਲਾ ਹੁਕਮ। ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ-2, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਾਂ 22 ਜਾਂ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 23-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ 23 ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 18 ਮਈ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਭਗਤ ਅਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 1 ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 1980 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਭਗਤ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ 18 ਮਈ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 51, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ,

ਪਕਸ਼ਸ਼ੁਟਈ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰ ਸੈਨ (ਐਸ. ਐਸ. ਦੀਵਾਨ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227, ਧਾਰਾ 482, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

.....f

(5) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੀਆਈਆਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 22 ਫਰਵਰੀ, 1980 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-2) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1980 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਲੱਗ P. 1 ਅਤੇ P. 2 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਖਾਲੀ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਸਐਸ ਦੀਵਾਨ ਜੇ.

ਪਰਸ਼ੁਤਮ ਦਾਸ ਜੈਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਇੰਦਰ ਸੈਨ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1977 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 446

6 ਅਗਸਤ 1980 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1974 ਦਾ II)- ਧਾਰਾ 244(1) ਅਤੇ 245(2)- ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- ਧਾਰਾ 244(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ- ਕੀ ਧਾਰਾ 245(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 245(2) ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਭਿਮਤਿਆਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿ ਧਾਰਾ 245(2) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਲਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 245(2) ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 244(1) ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ! ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 (2) ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ।

(ਪਰਾ 1)।